

Ἡ ἀρχή μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμετὴν ἀρχήν.

ΟΡΟΙ ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΙ.—Συνδρομὴ προπληρωτέα στὴν Ἑλλάδα 12 δρ. στὸ ἔξω τῆς Ἑλλάδος 18. Ἐκδίδεται τρεῖς τῆς ἑβδομάδας, ἀπὸ 7—8 χαλκίδες φύλλα. Γιὰ κάμμιὰ καταχώρησι δὲν ἔχει πληρωμὴ, οὔτε γιὰ τὰς φωτοποιήσεις. Κάμμιὰ καταχώρησι εἴτε τυπωθῆ, εἴτε μὴ, δὲν πιστεφεται. Ὅσοι μᾶς στέλλουν γράμματα πρέπει νὰ ἔχουν πάντοτες ὑπογραφή, καὶ ἡ ὑπογραφή τοὺς θὰ τυπώνεται. Διάφουσιν κάμμιὰ δὲν γίνεται, καὶ ὅσοι θέλουν νὰ κάνουν τέτοιαις ἄς πᾶν σ' ἄλλαις ἐφημερίδεις. Γράφε ξεγράφε δὲν ἔχει. Ὅσοι γράφουν πολλὰ, νὰ ξέρωσι πῶς τὰ γράμματά τοὺς δὲν θὰ διαβάζωνται.

Ἀθήναι, 18 Ὀκτωβρίου 1884

Ἄρθ. 140+138+22

Οἱ

ἀξιότιμοι ψωμάδες μας κλαῖν καὶ ὀδύρονται στὴ χθεσινὴ Νέα Ἐφημερίς, ἀφοῦ τὴν ἀκριβοπλήρωσαν, πῶς εἶναι χαμένοι, καὶ ζημιώνονται, καὶ κατέβασαν τὸ ψωμὶ ὑπὲρ παρά ἄλλοτες.

Μᾶς φέρουν δὲ κάτι νόστιμα παραδείγματα τῆς ζημίας των ποῦ πρέπει τινὰς νὰ ὑποθέσῃ, ἢ ὅτι μᾶς ὑποθέτουν βλάκας, ἢ ὅτι τρώμε ἄχυρα.

Μᾶς λὲν πῶς δὲν κερδίζουν τίποτα, καὶ ὅτι πολλοὶ ψωμάδες ἐφαλημεντάρισαν ἀπὸ τὰ κέρδη τοὺς τὰ πολλὰ.

Ὅς πρὸς αὐτὸ, ἔχουν μεγάλο δίκαιο, διότι κ' ἐγὼ μπορῶ νὰ ρίξω φαλημέντο μὲ ξένους παράδες, γιὰ νὰ φάγω δηλαδὴ τὰ ξένα χρήματα. Ἐπειτα δὲ τὰ φαλημέντα στὴν Ἑλλάδα κατάντησαν τόσο τῆς μόδας, ὥστε θεωρεῖται γιὰ βλάκας ἐκεῖνος ὁ ἔμπορος ποῦ δὲν σκάζει τὸ κινῶν.

Ἐκλείσαν, λένε, κάμποσοι φούρνοι, ἀπὸ τὰ πολλὰ τοὺς κέρδη. Νὰ μᾶς συμπαθᾶτε, σεῖς τοὺς κλείσατε, ἢ λεγάμενη σπιερα.

Πήγατε καὶ ζετρωπώσατε ἕναν ἀρχαιολογικὸ νόμο ποῦ λέει, πῶς πρέπει νὰ πουλᾶται τὸ ψωμὶ ἔντεκα λεπτὰ παραπάνω ἀπὸ ὅσο πουλᾶται τὸ σιτάρι.

Τρὲς μπιέν.

Ἄλλὰ ἕνας ἄλλος νόμος, θαρρῶ πῶς λέει, ὅτι πῶς πρέπει τὸ ψωμὶ νὰ πουλᾶται ἰσότιμα μὲ τὸ σιτάρι.

Πῶς εἶπατε ;

Αὐτὸν τὸν νόμο δὲν τὸν ἴδατε ; Καὶ τὸ νοστιμώτερο εἶναι, ὅτι ὁ δικὸς σας ὁ ἀρχαιολογικὸς ὁ νόμος εἶναι καταργημένος, καὶ αὐτὸς ποῦ σᾶς λέμε μεις εἶναι ἐν ἰσχύει.

Ἐπειτα, κύριοι, ποῦ θέλετε νὰ ἐφαρμόσετε τοὺς περὶ ψωμάδων νόμους, δὲν μᾶς λέτε, ἔχετε κάθε φούρναρης τόσαις χιλιάδες ὀκάδες ἀλεύρι σὲ τεπόζητο, τοῦ τ' ἔστι τόσο, ὥστε νὰ μπορῆ νὰ θρέψῃ τὴν συνοικία σου κάθε ψωμάς γιὰ τρεῖς μῆνας ;

Ὅχι. Καὶ γιατί ; Διότι ἔχετε συντροφία μὲ τοὺς ἀλευροπώλιδες τοῦ Περαιᾶ.

Ἄντὶς ποῦ λέτε πῶς ἐκλείσαν τόσοι φούρνοι, ἀπὸ τὸ κεσάτι, ἔπρεπε νὰ ἦμαι ἐγὼ κυβέρνησις καὶ νὰ σᾶς κλείσω τὴν ἴδια ἡμέρα σᾶς, καὶ νὰ σᾶς χαψώσω κίβλας, καὶ νὰ κατᾶσχω καὶ

τὰ φουρναριά σας, ὡς καθὼς λέει ὁ νόμος, καὶ νὰ βγάλω ἐγὼ, ἢ κυβέρνησις ψωμὶ δικό μου νὰ σᾶς δεῖξω τότε ἐγὼ ποῦ πᾶτε.

Ἐχετε τὴν ἀδιαντροπία νὰ μᾶς κοροϊθεύετε καὶ νὰ μᾶς λέτε, πῶς ὅταν θέλωμε ν' ἀγοράζωμε τὸ ψωμὶ στὴ τιμὴ του, πρέπει νὰ μᾶς ταΐσετε κουραμάνα. Ναί, μάλιστα, βλάκες, ἀλλὰ ἡ κουραμάνα ἔχει 25 λεπτὰ καὶ εἶναι μιὰμισο ὀκά. Ὡστε σας ποῦ πᾶτε ; Καὶ τὸ μολογῆτε μοναχοὶ σας σᾶν βλάκες. Ἦγουν σας τὴν κουραμάνα ποῦ μᾶς φοβερίζετε νὰ μᾶς ταῖσετε κοστίζει ἢ ὀκτὼ δωδεκάμισο λεπτὰ σοῦ λέει ὁ ἄλλος.

Κατεβάσατε τὸ ψωμὶ ; Σὲ τρεῖς τὰ λέτε αὐτὰ ; Ἄμ ἀφοῦ τὸ κατεβάσατε τὸ ψωμὶ, τάχατές μας, μᾶς τὸ μπαρσταρδιάνεται ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος. Ψωμὶ εἶναι αὐτὸ ποῦ μᾶς πουλᾶτε ἢ λάσπη ; Ἄμ τὸ ξύκιχο.

Λέτε πῶς τὸ σιτάρι ἔχει στὸν Περαιᾶ 27—28—Κολοκύθια στ' αὐτιά σας. Ἐγὼ σᾶς ἔγραφα πῶς εἶχε 23—24, τώρα μᾶς τανεβάσατε σεῖς ; Γιατί τότε δὲν ἀπαντούσατε, μόνον ἀπαντᾶτε τώρα ποῦ πῆρε ἡ κυβέρνησις τόσα μπάρκα καὶ τὰ ἀποδέλοιπα τὰ κᾶνατε σεῖς πάλι πλακάκια μὲ τοὺς ἐντίμους ἀλευροποιοὺς τοῦ Περαιᾶ ποῦ εἶστε κῶλος καὶ βραχί ;

Ἄλλη, καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ φοβερὴ βλακεία σας, ποῦ πρέπει νὰ σᾶς δέσῃ τινὰς καὶ νὰ σᾶς στείλῃ στὸ Δαρνί, γιὰ νὰ σᾶς βᾶνι γνῶσι ὁ φίλος μου Μῆλας περὶ διὰ βούρδουλα καὶ νὰ τὰ κᾶνετε ἀπάνω σας, δῆω ἀπὸ τὰ μούτρα ποῦ μᾶς διαβάζουν, λέτε πῶς σὲ κείνους ποῦ πέρνουν χοντρικῶς ψωμὶ, τοὺς μεταπυλητάς τοὺς τὸ δίνετε πρὸς 36 τῆς πρώτης ποιότητος καὶ 24 τῆς δευτέρης.

Γιατί, παρακαλοῦμε, δὲν μᾶς τὸ πουλᾶτε καὶ σὲ μᾶς τὸν χαμάλι λαὸ μὲ τὴν αὐτὴν τιμὴ ; Ἄν γιατί ; Ἐμεῖς πέρνομε ἕνα ψωμὶ, καὶ μᾶς γυρεύετε 40 λεπτὰ, γιατί παρακαλοῦμε, δὲν μᾶς τὸ δίνετε καὶ μᾶς 36 λεπτὰ ;

Θὰ πῆτε ὅτι οἱ μεταπυληταί, ἦγουν σας μπακαλίδες καὶ λοιποὶ, σᾶς κᾶνουν ἐξόδουσι.

Νὰ μᾶς συγχωρᾶ ἡ χάρι σας, τὸ ψωμὶ ἐκεῖνο ποῦ δίνετε, στοὺς μεταπυλητάς, εἰσεῖς οἱ μεγάλοι ψωμάδες, νὰ τὸ δίνετε παρακαλοῦμε καὶ σ' αὐτοὺς στὴν ἴδια τιμὴ ποῦ μᾶς τὸ πουλᾶτε καὶ σὲ μᾶς, γιατί ἐκεῖνοι δὲν ἔχουν ἀνάγκη νὰ κερδίσουν, ἀπὸ τὸ κατέβασμα τοῦ ψωμοῦ σας, γιατί ὅπως τὸ κόφτουν κερδίζουν στὸ ἕνα ψωμὶ ἄλλο ἕνα σχεδόν σα.

τὰ ξέρεϊ δλα καὶ δὲν θέλει νὰ τοῦ μπῆ κἀνένας ἀπὸ τοὺς δικούς μας στὸ ρουθούνη καὶ νὰ τὸν ἀποδείξῃ πὼς εἶναι ἕνα φουσκομένο γεντέκι ἀπὸ ἀέρα.

Γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα ἔχει νὰ γίνῃ θρήνος καὶ ὄδυμος στὴ βουλή, καὶ θαρρῶ πὼς οἱ κύριοι ξένοι θ' ἀναγκαστοῦν νὰ φύγουν ἀναυλα, ἀν δὲν συμβοῦν τίποτα μεγαλειότερα καὶ μείνουν οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ Γάλλοι χωρὶς κατωτέρους Ἕλληνας.

Βρὲ αὐτὸ εἶναι μουστιά. — Ὅχ ἀδερφέ, πιέτο, μήπως ἀπὸ τὴ μουστιά δὲν γίνεται καὶ τὸ κρασί;

Γιὰ τὴν φτωχολογιά.

Ἀκούσετε, κύριοι τί λέει ὁ Καζαμίας τοῦ περιφήμου ἀστρονόμου Κάζα Νόβα τοῦ μακαρίτη Μαυρομάτη.

Σελίς, ἡμισέλληνας, καιρός σας κακὸς ἐν ὄλῳ τῷ χειμῶνι, βροχαὶς σπαρτά ἀφθονα καὶ τὰ σπαρτά θὰ τὰ πάρουν τὰ ποτάμια. Εὐτυχία καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα μὲ εἶδος φρικτῆς δυστυχίας.

Ὁ χειμῶνας θὰ ἦναι τόσο ἐλαφρὸς ποῦ οἱ ἀνθρώποι θὰ χώνονται ὡς στὴ μύτη στὰ χιόνια.

Πρὶν λοιπὸν σὰς πλακώσῃ ἡ βαρυχρονιά σπεύσετε καὶ τρέξετε νὰ ντυθῆτε γιὰ νὰ μὴ τουρτουρίζετε σὰν τὰ σκυλιά.

Λοιπὸν πράγματα φτεινά, καλὰ, γερά, καὶ λοιπὰ βρίσκετε στὸ ὑποκάστημα τῶν ἀδελφῶν Μπεκὲ ὁ Φίλιππος ποῦ εἶναι καὶ στὴν πλατέα τοῦ θεάτρου.

Τρικούπης. — Ζήτω οἱ φόροι, ζήτω μου.

Ἄν ὁμοῦ φιλονεικήσετε γιὰ ἕνα λεπτὸ τὸν πῆχυ τρεχάτε στὸ κεντρικὸ κατὰστημα τῶν ἀδελφῶν Μπεκὲ ποῦ εἶναι στὸν δρόμο τοῦ Ἐρμού καὶ τὸ ξέρετε οὔλοι σας κ' ἐκεῖ θὰ σὰς γίνῃ συγκατάθεσις καὶ τοῦ λεπτοῦ.

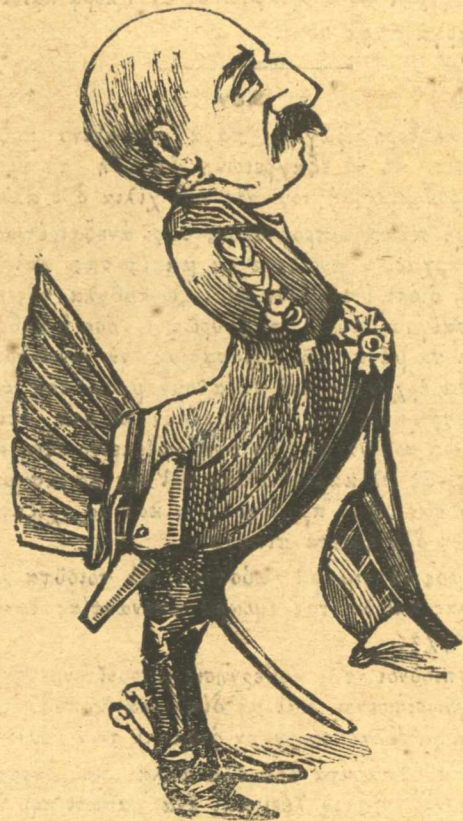
Ἄλλ' ἀν πάλι βιαζόσαστε νὰ ντυθῆτε μὲ ἔτοιμα ρούχα καλλίτερα καὶ φτεινότερα δὲν θὰ βρῆτε, παρὰ μόνον ἀπὸ τὸ ἐμποροραπτικὸ κατὰστημα τοῦ κυρ Γύπαρη ποῦ εἶναι στὸν δρόμο τοῦ Κολοκοτρώνη. Θὰ βρῆτε πράγμα τῆς ἀρεσκείας σας, στὸ σῶμά σας κουστοῦμι, ποῦ νομίζει τινὰς πὼς ὁ μακαρέας τὰ ἔχει κομμένα ἀπάνω σας.

Σ' ὅσους ὁμοῦ πάλι δὲν σὰς ἀρέσουν αὐτὰ, ἄλλη ἐλπίς σωτηρίας δὲν ὑπάρχει παρὰ νὰ πᾶτε ὅλοι ἡ φτωχολογιά καὶ νὰ

χωθῆτε μέσα στὸ μέγα κατὰστημα τῶν ἀδελφῶν Λελοῦδα, ξηπόλυτοι ξεβράκωτοι ὅπως καὶ ἀν ἦστε χωρὶς νὰ τραπεῖτε καθόλου βλέποντας τὴν μεγάλην πολυτέλεια καὶ νομίζετε ὅτι ἀν μπῆτε μέσα θὰ σὰς γδάρουν.

Ἴσα ἴσα συμβαίνει τὸ ἀπεναντίας.

Τὸ πολυτελὲς κατὰστημα τῶν ἀδελφῶν Λελοῦδα ἐδημιουργήθηκε γιὰ τὸν χαμᾶλη Λαὸ. Ἐκεῖ λοιπὸν ὄλοι.

Ὁ στρατάρχης τῆς Ἑλλάδας μὲ τὴν νέα στολὴ τῶν Φραντζέζων κοκορεύεται.

Ἐκεῖ

κοντὰ στοὺς ἀγίους Θεοδώρους στὸ δρόμο τῆς ὁδοῦ Πραξιτέλου, ἀπέναντι στὸ Γερμανικὸ ἀρτοποιεῖο τοῦ Λίβερτ, κολητὰ στὸ Τυπογραφεῖο τοῦ κυρ Τρίμη καὶ πλησίον στὸ καφενεῖο τοῦ «Παληανθρώπου», κεῖται καὶ εὐρίσκεται τὸ Φωτογραφεῖο τοῦ κυρ Κωνσταντίνου Δημητρίου, ἀρχαίου φωτογράφου τοῦ κυρ Μωραΐτη, δηλαδὴ ποῦ ἐργαζότανε ὡς πρωτοτεχνίτης τοῦ Μωραΐτη τὸ φωτογραφεῖο.

Ἐκεῖ μπορείτε νὰ βγάνετε τὰ μουτρά σας φωτογραφικῶς ὅμοια καὶ ἀπαράλλακτα ὅπως ἦστε, εἰς τρόπον ὥστε νὰ λέτε — Βρὲ τὸν κερατὰ ἐπιτυχία.

Ἐννοεῖται δὰ πὼς ἡ τιμὰ εἶνε λίαν συγκαταβατικὴ καὶ πολὺ συμφέρουσαις.

Φανταστῆτε πλέον πὼς καὶ ἡ αὐτοῦ ἐξοχώτης μου ἐβγανα καὶ τὰ μουτρά μου.

Τρίξετε

στὴ φτεινά. Ἐκεῖ κοντὰ εἰς τὸ σπῆϊ μου καὶ παραπλεύρως ἀπὸ τὸ σπῆϊ τοῦ πρώην δημάρχου Παναγῆ Κυριακοῦ πρὸς τὴν γωνιά τὸ μαγαζὶ ἀνοίξαν οἱ ἀδελφοὶ Φύτιζα. Αποθήκη ἀπὸ διάφορα γυαλινὰ πιατικὰ καὶ λάμπες ὅπου φωτοῦν σὰν ἡμέρα. Καὶ γυαλινὰ ὅπου δὲν σπάζουν ποτε ἐκτὸς ἐὰν πῆσουν ἀπὸ τὰ χέρια γίνονται χίλια κομμάτια καὶ τὰ πούλανε σὲ μεγάλη φτίνα. Ἐπῆγα καὶ ἐγὼ καὶ ἐφθόνισα καὶ μὲ ἐφάνηκαν πολὺ φτεινά, γιὰ πηγαίνετε καὶ σὰς νὰ δοκιμάσετε γιὰ μὴ φορᾶ.

Τὸ Ἐλαιοτριβεῖον

τοῦ Νικολάου Δ. Αἰγινήτου, φέρνει σὲ εἰδοποίησι στοὺς πελάτας του, τοὺς ἀπειροπληθεῖς, ὅτι ἀγοράζει Ἑλληναὶς μὲ ἀνταλλαγὴ Ἑλλαίου, ἡγουν σας δέχεται 32 ὀκάδες Ἑλληναὶς καὶ δίνει ἕνα ξυστὲ λάδι ἡγουν σας πεντέμισυ ὀκάδες. Κοντὰ σ' αὐτὸ δίνεται καὶ ἀράδα σ' ὅσους ἔχουν Ἑλληναὶς γιὰ ἄλεσμα. Τρέξετε λοιπὸν νὰ βρῆτε ἀράδα, πρὶν σὰς πάρουν ἄλλοι τὴν ἀράδα σας. **Τιμιότης ἄκρα.**